

безпеки України», ініціаторами якого є Лук'яничук Р.В., Кожем'якін А.А. та інші. Проект закону передбачає визначення головних понять, які було наведено нами вище, а також взагалі регулювання цієї сфери діяльності, тобто самого кіберпростору. Слід приділити ще більшу увагу трактуванню криптовалюти, адже технологію генерації (Blockchain) вже почали впроваджувати передові українські банки.

Література

1. КК України. Редакція від 08.10.2016 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>.
2. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 27 січня 2016 року «Про Стратегію кібербезпеки України» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/96/2016/11#n11>.
3. Закон України «Про основи національної безпеки України» від 07.08.2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/964-15>.
4. Постанова КМУ «Про утворення територіального органу Національної поліції» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/730-2015-%D0%BF>.
5. Роз'яснення щодо правомірності використання в Україні «віртуальної валюти/криптовалюти» Bitcoin [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=11879608.
6. Bitcoin: правовые аспекты регулирования криптовалюты в Украине, [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://bitcoinconf.com.ua/ru/news/bitcoin-pravovye-aspekti-regulirovaniya-kriptovalyuti-v-ukraine>.
7. Биткойн – это инновационная сеть платежей и новый вид денег [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://bitcoin.org/ru>.
8. Капіталізація крипто-валютного ринку. Діаграма вартості биткойн відносно долару [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://coinmarketcap.com/currencies/bitcoin>.

Могилатов Данил Максимович
студент юридичного факультету
Науковий керівник – д.ю.н., професор Наливайко Л.Р.
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ

На сучасному етапі європейське спрямування України відкриває можливості співробітництва з розвинутими країнами континенту, надає перспективи економічного розвитку, зміцнення позицій держави у світовій системі міжнародних відносин. Саме тому аналіз певних положень Постанови Верховної Ради України «Про попереднє схвалення законопроекту про внесення змін до Конституції України щодо децентралізації влади» у сьогodнішніх реаліях України є важливим елементом для повного розуміння, яку саме «децентралізацію» пропонують українцям.

Концептуальні засади децентралізації місцевого самоврядування ретельно опрацьовані в працях вітчизняних науковців, серед яких: Т. Бондарчук, Ю. Ганущак, М. Деркач, О. Дзендзерська, О. Кириленко, В. Кравченко, Ц. Огонь та інші.

Після розпаду СРСР всі держави на пострадянському просторі перебували у скрутному становищі. Україна, на жаль, винятком також не стала – той адміністративно-територіальний устрій, який вона отримала у спадок, виявився саме тією централізованою платформою, на якій почала свій розвиток корупція. Централізація у нашій державі передбачає розподіл коштів міністерствами, проте цей механізм знаходиться у хаотичному стані, адже зрозуміло, що лєвова доля цих коштів розкрадається, а інша – не завжди ефективно ділиться.

Централізована система в Україні вже показала свою неефективність, тому, на нашу думку, зміна її децентралізованою системою є вдалим рішенням.

Як зазначає А. Яблонська, відповідно до нових положень Конституції громадам автоматично надаватиметься частина загальнонаціональних та місцевих податків і зборів, а саме: податок з доходів фізичних осіб, акцизний збір, земельний податок, податок на нерухомість, екологічний податок. Також державою надаватимуться прямі субвенції з бюджету на медицину та освіту. Громади отримають у своє розпорядження землі, що знаходяться поза межами населених пунктів. Крім того, люди через органи місцевого самоврядування самі вирішуватимуть, на що витратити кошти [1, с. 2].

Це є цілком логічно, коли питання, чи будувати нову лікарню або проводити реставрацію старої, вирішується на місцевому рівні, а не центральною владою. Таким чином, у місцевих громадах з'явиться більше повноважень, за допомогою яких вони будуть вирішувати проблеми населення свого регіону, проте зі збільшенням кількості повноважень з'явиться також більше обов'язків, про які місцева влада повинна пам'ятати.

Також великою проблемою на місцевому рівні залишається формування його бюджету, якщо раніше органи місцевого самоврядування щороку повинні були чекати ухвалення держбюджету, то вже сьогодні на регіональному рівні можна буде не чекати його ухвалення, а формувати власний бюджет.

Як зазначає Т. Милованов, реформа децентралізації вимагає від лідерів країни відмовитись від частини повноважень для того аби чиновники, обрані на місцях, змогли поділити з ними відповідальність за свої дії заради блага місцевих громад [2, с. 1].

Погоджується з цією думкою А. Яблонська, яка вказує, щореальна децентралізація загрожує особистій владі чиновників, оскільки передбачає не тільки суспільний договір, яким не можна нехтувати, але й абсолютно нове явище – договір між адміністративними елітами, чітко формалізований за допомогою законів. А це більш неприємний фактор, оскільки яскраво виявляє некомпетентність чиновників на центральному рівні, змушених конкурувати зі своїми колегами на місцевому та регіональному рівнях [1, с. 2].

Отже, при децентралізації країни руйнується та ієрархія, яка була прийнята при централізованій державі. Проте ми також вбачаємо негативні сторони даного законопроекту. Так, відповідно до нових змін, у ст. 118 Конституції України (відповідно до законопроекту) префекта, призначає на посаду Президент України за поданням Кабінету Міністрів України, та він, тобто префект, стає підзвітним та підконтрольним Кабінету Міністрів України [3]. Дане положення, в майбутньому може слугувати тим фактором, якого, приходячи до децентралізації, громадяни України бажали повністю уникнути – корупції. Адже в цій ієрархії зразу можна вбачити фактор тиску з боку Кабінету Міністрів України на префекта. Тому дане положення потребує змін з боку Верховної Ради України.

Отже, на нашу думку, децентралізація є необхідним кроком для майбутнього України та подолання корупції. І хоча законопроект має певні недоліки, змінивши їх, зможемо вільно назвати Україну суверенною, демократичною, соціальною та не від кого не залежною правовою державою.

Література

1. Яблонська А. Чи потрібна Україні децентралізація?[Електронний ресурс]. – Режим доступу :<http://iac.org.ua/chi-potribna-ukrayini-detsentralizatsiya>.
2. Милованов Т. Україні потрібна децентралізація для виховання майбутніх поколінь демократичних лідерів[Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.pravda.com.ua/articles/2015/08/13/7077663>.
3. Постанова Верховної Ради України «Про попереднє схвалення законопроекту про внесення змін до Конституції України щодо децентралізації влади» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : zakon2.rada.gov.ua/law/show/656-19.

Наливайко Лариса Романівна

доктор юридичних наук, професор,
завідувач кафедри загальноправових дисциплін
юридичного факультету,
Заслужений юрист України

Момот Альона Ігорівна

студентка юридичного факультету

*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

ЛЮСТРАЦІЯ В УКРАЇНІ ЯК ІНСТРУМЕНТ СТВОРЕННЯ НОВОЇ ПОЛІТИЧНОЇ СИСТЕМИ

Україна має політичну систему перехідного типу, як і всі інші країни пострадянського простору, тому нам фактично так і не вдалося створити сучасний тип державності, повністю позбавлений радянських стереотипів.

Сучасні революційні події в Україні, які сколихнули увесь світ, значно актуалізували проблему розбудови в країні такої державно-правової системи,